

Cyklus: Význam nebeskej svätyne v duchovnej skúsenosti človeka

Vitalij Olijnik

9. časť: Eschatologický aspekt nebeskej svätyne

Dobrý večer, dnes sa stretávame na deviatej, predposlednej časti v rámci cyklu pod názvom „Význam nebeskej svätyne v duchovnej skúsenosti človeka“ a náš cyklus sa blíži ku koncu. Mnohí z vás už hovorili o tom, že vás Boh hojne požehnával počas týchto večerov, že sa vám odkryli nové horizonty nielen na úrovni intelektu a poznania, ale čo je najdôležitejšie, aj na úrovni duchovných skúseností. Možnosť vyznania, možnosť modlitby, možnosť krokov viery, prijatia viery a Božích zasľúbení – to je ohromné požehnanie, ktoré Pán Boh dáva každému, kto túži plniť Jeho vôľu.

Naša dnešná téma má takýto názov: „Eschatologický aspekt nebeskej svätyne“.

Na začiatok vás pozývam otvoriť si knihu Zjavenie 16,17, kde je napísané: „*A siedmy anjel vylial svoju čašu na povetrie, a vyšiel veľký hlas z nebeského chrámu od trónu a povedal: Stalo sa!*“ (RJ preklad: „Dokonané je!“).

Termín „**eschatologický**“ znamená „**vzťahujúci sa na posledné udalosti**“. Eschatológia je termín, ktorý pochádza z gréckeho jazyka, kde slovo „**eschatos**“ znamená „**posledný**“. A dnes budeme rozoberať, čo Biblia hovorí o posledných, záverečných udalostiach v histórii našej hriešnej zeme, ktoré priamo súvisia s nebeskou svätyňou.

Eschatologický aspekt nebeskej svätyne. V Zjavení 16,17 sme si prečítali opis veľmi dôležitého zvolania, pričom ide o veľmi silný, mohutný hlas. Je to hlas s emóciami, s citom a ktorý mohutne znie, ktorý hovorí z nebeského chrámu, od Božieho trónu. Zo samého stredu nebeskej svätyne a centra celého vesmíru, hlas zo svätyne svätých prehlasuje: „Stalo sa!“ (RJ preklad: „Dokonané je!“). Koniec. Posledné udalosti sa začali. Čo znamená tento hlas v kontexte služby v nebeskej svätyni? Akým spôsobom nebeská svätyňa súvisí s témou udalostí posledných dní a ako nám svätyňa odкрýva obraz posledných udalostí? Čo nám predkladá nebeská svätyňa z hľadiska eschatológie?

Podme sa najskôr pozrieť na predobrazy Novej zeme, ktoré sú predstavené vo Svätom písme v rozprávaní o pozemskej svätyni. Predobrazy Novej zeme. Najskôr si pripomeňme: Na ktorej svetovej strane sa nachádzal vchod do pozemskej svätyne? Už sme o tom hovorili. Na východnej strane. Takže, vchod do svätyne bol otočený na východ, nebudeme to teraz čítať, hovorí o tom napr. 2. kniha Mojžišova 38,13, kde je napísané: „*Na prednej, východnej strane mali päťdesiat lakťov*“.

Tu sa hneď vynára priama asociácia s východom práve v tom zmysle, že ako hovorí 1. kniha Mojžišova 3,24, na východe sa nachádzala Édenská záhrada a vchod do Édenu bol tiež z východu.

1. kniha Mojžišova 3,24: „*A vyhnal človeka a osadil cherubínov od východnej strany záhrady Édenu, a to s plamenným mečom plápolajúcim strážiť cestu ku stromu života.*“

Vchod do Édenskej záhrady bol na východe a vchod na vonkajšie nádvorie svätyne bol tiež na východe. A to už od počiatku u každého, kto poznal tieto Božie ponaučenia, vyvolávalo asociácie. Preto, keď chceli Adam a Eva komunikovať s Bohom, museli prísť do Édenskej záhrady a vojsť cez vchod, ktorý bol na východe. Tým istým spôsobom, aby sa ľudia dostali do Božej prítomnosti, do pozemskej svätyne, museli vojsť cez vchod, ktorý bol na východe.

Ďalej, keď sa pozrieme na rastlinné motívy v Édenskej záhrade aj vo svätyni, vidíme, že starozákonná svätyňa, ako bola ukázaná Mojžišovi, bola vyzdobená prvkami rastlinných motívov.

Napr. 2. kniha Mojžišova 25,31 opisuje, ako bolo treba vyrobiť svietnik. Kto si pamätáte, v akom tvare mal byť vyrobený sedemramenný svietnik? V tvare stromu jablone. Boli tam vetvy, lístky, jablká. Hneď to pripomínalo stromy, ktoré sa nachádzali v Édenskej záhrade. Potom tam vidíme granátové jablká, palmy, listy viniča. Celkovo zlatá výzdoba znovu pripomínala Édensku záhradu, lebo je napísané, že zlato bolo v Édenskej záhrade.

V 1. knihe Mojžišovej 3. kapitole je napísané, že v Édenskej záhrade bolo veľa zlata a drahých kameňov. Teda, keď človek, ktorý žil na slnkom úplne vyprahutej púšti, obracal svoj zrak ku svätyni, hlavne sa to týkalo kňazov, ktorí mohli vchádzať do svätyne a mohli vidieť bohatstvo výzdoby, hneď im to pripadalo ako Édenská záhrada, stratený raj a ako nádej na znovu obnovený raj, keď sa Božie kráľovstvo znovu vráti na zem, keď strom života, ako hovorí Sväté písmo, znova bude na zemi.

Takže, samotné zariadenie svätyne, vchod do nej, niektoré jej súčasti a ornamenty s rastlinnými motívmi vyšíťmi na opone - všetko toto vytváralo atmosféru a hovorilo o predobrazoch novej zeme, kedy bude raj znovu vrátený na zem.

Neskôr, keď Šalamún postavil Hospodinov chrám, v ňom bolo ešte viditeľnejšie vyobrazenie celého rastlinstva.

Napr. 1. kniha Kráľov 6,29; 32 a 35: „*29 Všetky steny domu dookola dal ozdobiť rezbami cherubov, palmových ornamentov a kvetinových ozdôb zvnútra i zvonku. 32 Obe krídla dvier boli z olivového dreva. Ozdobil ich rezbami cherubov, palmových ornamentov a kvetinových ozdôb, obložil zlatom, totiž potiahol cherubov a palmové ornamenty zlatom. 35 Na nich dal vyrezať cherubov, palmové ornamenty a kvetinové ozdoby a obložil ich tepaným zlatom priliehajúcim k reliéfom.*“ Tu nachádzame palmy, kvetinovú výzdobu a mnoho druhov vyobrazenia rozličných druhov rastlinstva, čo sa ešte viac zdôrazňuje.

Tento motív sa ešte viac ukazuje v chráme, ktorý bol ukázaný Ezechielovi. Tam čítame v 40. kapitole, verše 26-31: „*A bolo sedem schodov, po ktorých sa chodilo hore do nej, a jej siene pred nimi, a mala palmy, jednu z jednej a druhú z druhej strany, na svojich stĺpoch. 27 A*

vnútorný dvor mal bránu smerom na juh. A nameral od brány po bránu smerom na juh sto lakťov. 28 A dovedol ma do vnútorného dvora južnou bránou, a zmeral južnú bránu podľa tamtých mier. 29 A jej strážnice a jej stĺpy a jej siene podľa tých istých mier, a mala okná i jej siene kolom dookola, päťdesiat lakťov dĺžky a dvadsaťpäť lakťov šírky. 30 A boli siene kolom dookola dvadsaťpäť lakťov dĺžky a päť lakťov šírky. 31 Jej siene boli obrátené do vonkajšieho dvora a palmy na jej stĺpoch a osem schodov jej schodište“.

V opise tohto chrámu vidíme, už v 47. kapitole, pozoruhodný obraz.

Prečítajme si Ezechiela 47,1-12: „1 Potom ma dovedol späť ku dverám domu, a hľa, vody vychádzali spod prahu domu na východ, lebo predná strana domu obrátená bola na východ. A vody zostupovali zo spodku od pravej strany domu, od južnej strany oltára.“

Ďalej sa opisuje, ako tento potok, ktorý vychádza od chrámu, sa čoraz viac rozširuje a rozširuje, až kým už potok bol taký široký, že sa cez neho nedalo prejsť, ale musel ho preplávať.

„5 Opäť nameral tisíc, a bol potok, cez ktorý som nemohol prejsť, pretože boli vody prihlboké, vody, v akých sa musí plávať, potok, ktorý sa nedá prebrodiť. 6 A povedal mi: Či si videl, synu človeka? A pojal ma a dovedol ma späť na breh potoka. 7 Keď som sa navrátil, tu hľa, bolo na brehu potoka veľmi mnoho stromov, z jednej i z druhej strany.“ Pripomína vám to niečo? „8 A povedal mi: Tieto vody vychádzajú do východného okolia a zostupujú na rovinu Araba a vtekajú na západ do mora; kam sa vlejú, tam sa uzdravia vody.“

Vidíme, že táto voda nesie život, je to fakticky voda života.

„9 A stane sa, že každá duša živá, ktorá sa doplazí na ktorékoľvek miesto, kam dôjde ten dvojitý potok, bude žiť, a rýb bude veľmi mnoho, lebo keď ta prídu tieto vody, vody mora budú uzdravené, a bude všetko žiť, kamkoľvek príjde potok. 12 A popri potoku bude rásť, na jeho brehu, z jednej i z druhej strany, všelijaký strom, donášajúci ovocie na jedenie; jeho list neuvädne, ani neprestane jeho ovocie; každý v svoj mesiac donesie nové ovocie, lebo jeho vody budú vychádzať zo svätyne, a tak bude jeho ovocie na pokrm a jeho list na liek.“

Určite ste si už spomenuli, čo nám ukazuje a predstavuje tento obraz.

Je to Zjavenie 22,1-5: *„Ukázal mi riekou vody života, čistú ako krištál, ktorá vyteká z trónu Božieho a Baránkovho. 2 Uprostred námestia a na oboch stranách rieky strom života, ktorý rodí dvanásť razy ovocie, každý mesiac vydáva svoje ovocie a lístie stromu na uzdravenie národov. 3 Nič zlorečené viac nebude. Trón Boží a Baránkov bude v ňom a Jeho služobníci Mu budú slúžiť...“ atď.*

Vidíme, že celý interiér a celá výzdoba svätyne hovorili o príchode Božieho kráľovstva, o znovuvybudovaní Édenu, o návrate stromu života na zem, o návrate Édenskej záhrady, raja. A prorocké videnie ukazovalo na ten čas, kedy Hospodin postaví svoj trón na zemi a z Jeho trónu bude vytekať voda života, bude tam strom života atď. Teda vidíme, že obraz

svätyne je prakticky obrazom budúcnosti. Je to eschatologický obraz, je to obraz Božieho kráľovstva a obraz znovuoživenia strateného raja.

Keď sa pozrieme na priestorové usporiadanie zariadenia svätyne, všimneme si ďalší zaujímavý moment.

Svätyňa svätých, druhé oddelenie svätyne bola v tvare pravidelnej kocky. Čiže dĺžka, šírka a výška miestnosti bola rovnaká.

Keď si otvoríme knihu Zjavenia 21,16, čítame tam: „*A poloha mesta je štvoruhlastá, ktorého dĺžka je toľká ako šírka. A nameral mesta trstinou dvanásť tisíc štádií. Jeho dĺžka, šírka a výška je rovnaká.*“

Mesto je tiež predstavené v tvare kocky. Dĺžka, šírka a výška je rovnaká. Teraz nie je našou úlohou snažiť sa predstaviť si to, no musíme uvidieť jasnú paralelu medzi svätyňou svätých ako miestom obetovania Bohu a zlatým mestom Jeruzalem, ktorý je opísaný ako miesto, kde sa obetuje Bohu a ako centrum celého vesmíru potom, ako bude celá zem oslobodená od hriechu a obnovená. Na Novej zemi, novom nebi bude toto mesto Jeruzalem, ktorý bol už predtým predstavený ako predobraz vo svätyni svätých.

Odev veľkňaza takisto v sebe nesie jasné prvky a pred obrazné proroctvá vo vzťahu k eschatológii.

Veľkňaz nosil na sebe špeciálny náprsník, ktorý bol vykladaný drahými kameňmi. Pamätáte sa, koľko kameňov na ňom bolo? 12 drahocenných kameňov a sám náprsník bol zo zlata.

Keď si otvoríme knihu Zjavenie 21,14 a 19, čítame tam toto: „*14 A múr mesta mal dvanásť základov 19 A základy múru mesta boli ozdobené všelijakým drahým kameňom ...*“, a potom nasleduje zoznam 12 kameňov.

Samotné mesto je fakticky postavené zo zlata. Teda, znovu vidíme, ako služba vo svätyni pred obrazne poukazovala na príchod Božieho kráľovstva, na Novú zem, nové nebo. A svätyňa sama o sebe bola svedectvom o eschatologických udalostiach.

Takže, rozobrali sme si predobrazy posledných udalostí vo svätyni. Jej priestorové usporiadanie, jej ornamenty a ozdobenie, vchod a časti odevu veľkňaza - toto všetko neustále na jednej strane pripomínalo stratený raj a na druhej strane to poukazovalo na budúcnosť, na čas, kedy sa Božie kráľovstvo stane realitou na našej zemi.

Teraz sa pozrieme do knihy Zjavenia, ako hovorí o posledných udalostiach práve v kontexte svätyne.

Otvorme si Zjavenie 14,14-16: „*14 A videl som a hľa, ukázal sa biely oblak, a na oblaku sedel podobný Synovi človeka a mal na svojej hlave zlatú korunu a vo svojej ruke ostrý srp.*“

Popisuje sa príchod Ježiša Krista a ďalej je povedané: „15 A iný anjel vyšiel z chrámu volajúc veľkým hlasom na toho, ktorý sedel na oblaku, a hovoril: Pošli svoj srp a žni, lebo ti prišla hodina žať, pretože dozrejúc uschlo žnivo zeme. 16 A ten, ktorý to sedel na oblaku, hodil svoj srp na zem, a požatá bola zem.“

Vidíme, že práve z chrámu, z nebeskej svätyne bol daný príkaz o začatí žatvy. A tí, ktorí čítali 13. kapitolu evanjelia Matúša, si pamätajú, čo je to žatva. To je koniec vekov. Anjeli sú ženci a dobré semeno sú synovia kráľovstva – to sú verní, vybraní ľudia, ktorí očakávajú Ježiša Krista. Takže vidíme, že príkaz pozbierať spravodlivých – čo znamená vzkriesiť tých, ktorí sú mŕtvi a premeniť tých, ktorí sú živí v momente príchodu Ježiša – tento príkaz vychádza z nebeskej svätyne, z nebeského chrámu.

Ďalej, v Zjavení 16,17, ktoré sme čítali na začiatku, je napísané: „A siedmy anjel vylial svoju časť na povetrie, a vyšiel veľký hlas z nebeského chrámu od trónu a povedal: Stalo sa!“ (RJ preklad: „Dokonané je!“).

Kto si pamätá, kde sa ešte nachádza v Biblii táto veta: „Dokonané je“? Ako je napísané u Jána 19,30, táto veta bola povedaná na kríži, keď Ježiš Kristus završil dielo vykúpenia človeka v tej časti, ktorá sa týkala naplnenia predobrazov obete Baránka. Keď visel na kríži, Jeho posledné slová boli: „Dokonané je!“.

Takýmto spôsobom sa ukončila prvá fáza služby Ježiša Krista ako Božieho Baránka.

No vidíme, že týmto sa Jeho služba neskončila. Potom sa stal sa Veľkňazom, ktorý slúži vo svätyňi a prichádza moment, keď sa Jeho služba ako veľkňaza končí. Z nebeského chrámu, od trónu, teda zo svätyne svätých, kde On teraz vykonáva službu očisťovania nebeskej svätyne, odtiaľ zaznieva veta: „Dokonané je!“.

Končí sa služba Ježiša Krista a čo sa odohráva ďalej? Pri opise siedmej rany, pri opise posledných udalostí vidíme potrestanie nespravodlivých a príchod Ježiša. To je eschatologická, posledná udalosť, to je posledná siedma rana. Teda práve odtiaľ, z nebeského trónu vyjde príkaz a vyhlásenie o tom, že služba Ježiša Krista vo svätyňi je ukončená. Odtiaľ, z nebeskej svätyne, On príde, aby zobral svoj ľud.

Apoštol Pavel píše v Liste Filipským 3,20: „Ale naša otcina je v nebesiach; odtiaľ očakávame aj Spasiteľa, Pána Ježiša Krista.“

Takže vidíme, že v knihe Zjavenie je svätyňa predstavená ako miesto, odkiaľ vychádzajú príkazy o posledných udalostiach a ako miesto, odkiaľ príde Ježiš zobrať svojich verných po ukončení svojej veľkňazskej služby.

A teraz otázka: Akým okamihom, službou, obradom, ako sa ukončí služba Ježiša Krista v nebeskej svätyňi? Čo urobí Ježiš ako posledné predtým, ako príde na zem?

Podíme sa pozrieť nato, čo prebiehalo pri službe v pozemskej svätyňi.

3. kniha Mojžišova 16,20-22: „*Keď potom dokončí pokrývať a tak očisťovať svätyňu od hriechu i celý stan zhromaždenia i oltár, bude obetovať živého kozla. 21 A Áron vloží obe svoje ruky na hlavu živého kozla a bude vyznávať nad ním všetky neprávosti synov Izraelových a všetky ich prestúpenia čo do všetkých ich hriechov a dá ich na hlavu kozla a vyženie ho človekom, ustanoveným na to, na púšť. 22 A kozol poniesie na sebe všetky ich neprávosti do neschodnej zeme. A vtedy vyženie kozla na púšť.*“

Týmto sa končilo očisťovanie pozemskej svätyne.

Vidíme tu veľmi zaujímavý obraz. Už je fakticky povedané, že svätyňa je očistená. Poďme si to ešte raz prečítať. „*Keď potom dokončí pokrývať a tak očisťovať svätyňu od hriechu i celý stan zhromaždenia i oltár, bude obetovať živého kozla*“.

Po tom, ako je už svätyňa očistená, on vezme všetky hriechy, vyzná ich a vloží ich na hlavu kozla.

Čo znamená táto časť, ktorá prakticky korunovala proces očistenia svätyne? Pamätáte sa, ako sa volal deň súdu alebo sviatok očistenia svätyne? Po staro hebrejsky „**Jom Kippur**“, doslovne „**deň očistenia**“. Keď čítame opis tohto sviatku v origináli v Starom zákone, nenachádzame tam slovo „Jom Kippur“, ale slovo „**Jom Hakipurim**“, čo znamená množné číslo tohto slova. Teda, nehovorí sa tu o očistení, ale o viacerých očisťovaniach.

Spomeňme si, čo sa tam očisťuje. Minule sme si povedali, že tu ide v prvom rade o očisťovanie človeka. 3. kniha Mojžišova 16,30 hovorí: „*lebo toho dňa pokryjú na vás hriech, aby vás očistili; od všetkých svojich hriechov budete čisti pred Hospodinom.*“

No okrem očistenia človeka a jeho oslobodenia od morálnej viny a od následkov hriechu - od všetkého, čo súvisí s rozpadom, s rozkladom, s chaosom a smrťou, s chorobami ... - okrem toho existuje ešte druhé očistenie.

Čiže máme minimálne dve očistenia. Opisuje sa to v 3. knihe Mojžišovej 16,16: „*A pokryje hriech na svätyni a tak ju očistí od nečistôt synov Izraelových a od ich prestúpení čo do všetkých ich hriechov a tak urobí aj stanu zhromaždenia, ktorý býva s nimi prostred ich nečistôt.*“ Čo sa tu očisťuje? Svätyňa.

Čiže máme tu dve očistenia: očistenie človeka, ľudí a očistenie samotnej svätyne. A práve v kontexte očisťovania svätyne sa popisuje to, čo sa stalo s kozlom pre Azázela. Keď boli ľudia očistení, bolo potrebné vykonať proces prenesenia hriechu zo svätyne na hlavu tohto kozla. Takže, miesto Božieho príbytku musí byť úplne očistené od hriechov a od každého spojenia s hriechom.

Podme sa pozorne pozrieť na tento obrad, ktorý sa vykonával na deň očistenia (zmierenia) a ktorý súvisel s kozlom pre Azázela.

V kresťanstve je veľmi rozšírený uhol pohľadu, na základe ktorého kozol zmierenia je predobrazom Ježiša Krista. A keď sa ľudia dozvedia, že to tak nie je, mnohí sa veľmi čudujú. Ved' či nie je napísané, že Ježiš poniesie všetky hriechy a bezzákonnosť?

Podme sa pozrieť, z biblického uhla pohľadu, prečo kozlom pre Azázela nemôže byť Ježiš:

1. Pretože kozla pre Azázela nezabíjali. List Židom 9,22 hovorí: *„bez vylitia krvi niet odpustenia.“*

Teda, tento kozol zmierenia nijako nesymbolizoval nijaký proces, ktorý by súvisel s odpustením. V tomto nebola jeho funkcia. Ježiš Kristus ako Boží baránok preliat svoju krv a preto On bol symbolicky predstavený ako kozol pre Hospodina, ktorý bol zabitý a ktorého krv sa vnášala do vnútra svätyne svätých. Kozla zmierenia nezabíjali.

2. Hriechy sa na kozla pre Azázela vkladali až po očistení svätyne. To je veľmi dôležité, pretože proces očistenia bol už ukončený - teda, z človeka bol už vzatý hriech i svätyňa bola už očistená. Teda, kozol pre Azázela sa nijako nezúčastňoval v procese sňatia hriechu zo svätyne. Na neho boli vložené hriechy až potom, keď svätyňa bola očistená.

3. Je veľmi dôležité upresniť preklad 3. knihy Mojžišovej 16,8: *„Áron hodí žreb o oboch kozloch, jeden žreb **pre** Hospodina a druhý **pre** Azázela.“*

Toto je absolútne presný preklad. Fakticky, keď sledujeme toto slovné spojenie v origináli, vidíme protiklad. Jeden kozol bol pre **Hospodina**, v origináli **„Jahve, Jehova“**. Teda jeden kozol pre Hospodina a druhý kozol pre Azázela. A slovo **„Azazel“** sa zo staro hebrejčiny prekladá doslovne ako **„ukrutný boh“**. „El“ znamená **„boh“** a **„azáz“** znamená **„ukrutný“**. Jeden kozol bol pre „Jahve“ a druhý bol pre ukrutného boha.

Vedec Milgrom predkladá, aby sme si všimli pôvod tohto slova a vysvetľuje, že meno Azazel je meno démona. Tento uhol pohľadu podporuje i talmud. Rabíni toto slovo „Azazel“ prekladajú ako „zúrivy anjel“. Kto je to? Satan.

Takže, jeden kozol bol pre Hospodina. On poukazoval nato, čo v konečnom dôsledku Ježiš Kristus urobí, na očistenie od hriechov. A druhý kozol bol pre padlého anjela, pre satana, pre diabla. Poukazoval na neho a pred obrazne predstavoval, čo sa stane so satanom, diablom na konci časov.

Takže, pozrime sa podrobne ešte raz na napredovanie celého tohto obradu.

Povedzte, odkiaľ sa objavil hriech podľa Biblie? Na začiatku je povedané, že diabol zhrešil. 1. list Jána 3,8: *„Kto robí hriech, je z diabla, lebo diabol hreší od počiatku“*.

Diabol zhrešil prvý a potom doviedol ľudí do hriechu. Človek, ktorý zhrešil, uvedomoval si svoj hriech a túžil sa oslobodiť od hriechu, prinášal zviera ako obeť. Takýmto spôsobom sa

hriech z diabla prenáša na človeka a z človeka na zviera, zo zvieratá ďalej do svätyne, kde sa hromadí až do súdneho dňa.

Viete si predstaviť, čo sa udeje v súdny deň? Opačný proces. Zo svätyne na veľkňaza, z veľkňaza na obeť, z obete na diabla, na kozla pre Azázela.

Teraz sa zdržím niektorých detailov a pripomeniem, že existovali dva spôsoby prenesenia hriechu do svätyne. Spôsob pokropením krvou a spôsob jedením mäsa z obetovaných zvierat.

Teraz je hlavné, aby sme videli začiatkový a koncový bod. Od diabla do svätyne a zo svätyne na kozla pre Azázela. Takto sa hriechy počas tohto dňa služby očistenia vrátili späť, na pôvodcu zla - tam, odkiaľ vyšli. Pričom sa to týkalo iba tých hriechov, ktoré boli vyznané, ktoré boli prenesené do svätyne. Pretože hriechy, ktoré neboli vyznané, nevošli do svätyne, zostali na ľuďoch a oni sami si ponosú svoj hriech.

Diabol ponosie trest za svoje hriechy, ale aj za všetky hriechy, ktoré ľuďmi boli vyznané, zanechané a prenesené do svätyne vďaka službe Ježiša Krista a budú znovu navrátené na pôvodcu zla, na diabla. Služba vo svätyni, hriech a zodpovednosť zaň sa vracala k prvotnému zdroju, k satanovi.

V knihe Zjavenie sa to potvrdzuje už jazykom naplnenia. Zjavenie 19,11: „*A videl som nebo otvorené a hľa, zjavil sa biely kôň, a ten, ktorý sedel na ňom, volal sa Verný a Pravdivý a v spravodlivosti súdi i bojuje*“.

Pred nami je nebeský obraz, otvorené nebo, v ktorom sa zjavuje Ten, kto spravodlivo súdi a bojuje. Pred nami je obraz súdu v nebi. Vidíme, že odtiaľ sa zjavuje niekto, kto spravodlivo súdi a ďalej vidíme, že na odeve a na bedrách je napísané: Kráľ Kráľov, Pán Pánov. Hovorí sa tu o Ježišovi. Čo sa deje ďalej?

Zjavenie 19,21: „*Ostatných pobili mečom, vychádzajúcim z úst Toho, ktorý sedel na koni, a všetko vtáctvo sa nasýtilo z ich tiel.*“

Zjavenie 20,1-3: „*Potom som videl z neba zostupovať anjela, ktorý má kľúč od priepasti a v ruke veľkú reťaz. 2 Chytil draka, toho starého hada, ktorým je diabol a satan, a sputnal ho na tisíc rokov. 3 Hodil ho do priepasti, zavrel ju a zapečatil nad ním, aby už nezávádzal národy, kým sa nedovrší tisíc rokov; potom musí byť na krátky čas uvoľnený*“.

Takže, čo sa tu odohráva? Vidíme, že diabol je spútaný na 1000 rokov. Vtedy, keď sa končí súd v nebi a Ježiš prichádza na zem, prichádza preto, aby vložil všetky hriechy na diabla a posla ho na 1000 rokov do priepasti. Predtým, v prechádzajúcom verši je napísané, že všetci nespravodliví obyvatelia zeme budú zabití príchodom Ježiša Krista. Spravodliví budú vzkriesení a odchádzajú s Ježišom do Nebeského kráľovstva, aby tam kraľovali 1000 rokov. Takže na zemi nebude ani nohy. Na zemi bude pusto, prázdnota, chaos, neporiadok.

Podobne ako kozla pre Azázela vyhнали do púšte, aj tu diabol zostane sám na prázdnej, spustošenej planéte, na zemi, aby mohol vidieť následky svojho konania. V treťom verši je napísané, že bude oslobodený na krátky čas a potom nastane jeho koniec.

Zjavenie 20,10 a 14: „*A diabol, ktorý ich zvädzal, bol uvrhnutý do jazera ohňa a síry, kde je i šelma i falošný prorok, a budú mučení dňom i nocou na veky vekov. 14 A smrť a peklo boli uvrhnuté do toho ohnivého jazera. Toto ohnivé jazero je tá druhá smrť.*“

Konečný osud diabla je opísaný týmito slovami: bude uvrhnutý do ohnivého jazera a to je druhá smrť.

Táto služba očistenia svätyne nám ukazuje na posledné udalosti, na eschatologické udalosti v histórii našej zeme. A práve vtedy, keď diabol poniesie na sebe hriechy všetkých tých, ktorí uverili Bohu, vyznali svoje hriechy, priniesli ich veľkňazovi Ježišovi Kristovi do nebeskej svätyne, bude diabol na púšti, on v konečnom dôsledku získa druhú smrť v ohnivom jazere.

V krátkosti si zhrnieme, aký obraz nám vykresľuje nebeská svätyňa. Na jednej strane tu vidíme opis radostného, svetlého obrazu, ktorý sa týka spravodlivých – večný život, život v blízkosti Božieho trónu, strom života, rieka vody života, možnosť žiť s Bohom bez chorôb, bolestí a bez akéhokoľvek prekliatia.

Na druhej strane je to opis osudu tých, ktorí sa postavili proti Bohu a v prvom rade je to opis osudu satana. V predobrazoch služby vo svätyni je ukázaný konečný údel tých, ktorí sa vzbúrili proti Bohu a satan sa ocitne v ohnivom jazere, kde ho čaká druhá smrť.

Svätyňa poukazuje nato, ako sa skončí boj medzi dobrom a zlom. A len vo svätyni nájdete odpovede na tieto otázky. Preto verní veriaci vždy očakávali pomoc práve odtiaľ - z nebeskej svätyne. Volali: „Príď, Ježišu príď. Príď čoskoro, trpezlivo očakávame, kým zavříš očistenie nebeskej svätyne a prídeš, aby si vložil všetky hriechy na hlavu satana, na hlavu kozla pre Azázela a priniesol nám večný život“. Amen.

Preložené so súhlasom Vitalija Olijnika.